

for ogsaa kunne vente, at denne Pligt opfyldes for Statens Vedkommende, for at der ikke skal være noget Tidspunkt, hvorpaa en Finantsminister kan træde frem og sige, at Statskassens Stilling paa det givne Tidspunkt er i en ussel Tilstand. Jeg tør kalde det en Fallit-erklæring fra vedkommende Minister om, at de ministerielle Røstorer ere i en saadan Orden eller Snarere i en saadan Orden, at noget Sligt kan indtræde, thi de større Udbetalinger maa jo kendes i Forbeten, og der har hidtil været en saadan Naadighed over Reserfendens Midler, at det Tilfælde ikke burde kunne indtræde, at Kassen var i en ussel Tilstand, naar Betalingerne skulde finde Sted. Sligt burde som sagt ikke indtræde, og altsaa burde heller ikke saadanne Udtrænger som der jeg har opleet, komme til Orde i under Representationsens Forhandlinger, dertil har den danske Statskassens Kredt været for agtet haardt her og andet Sted. — Efter at jeg nu har berørt dette Punkt, skal jeg gaa over til at omtale den Betænkning, hvormed vi have tilladt os at fremskomme, og jeg skal da først gjøre en Bemærkning om det første Punkt, vi have fremsdregt, hvilket angaar § 19, Marineministeriets Folkethingets Udvalg opfatter sin Stilling med Hensyn til det Slags Spørgsmaal saaledes, at dets Udvalg, der bliver nedsat angaaende Statsrevisionens Betænkning, kun har det Hver at glemme gaa denne, men har ikke at give sig af med Hensyn til, om hvorelles Rigsdagen eller Ministrene formentlig burde stille sig med Hensyn til fremtidige Forhold. Vi betragte Statsrevisionens Betænkning som en Regnskabsag, indholdende en Undersøgelse af, hvorvidt Posterne paa Statsregnskabet svare til de af Rigsdagen givne Bevillinger. Det er derfor ogsaa nærmest kun, fordi den vedkommendes Sag paa det andet Sted er bleven gjort til Gjenstand for Drøftelse, at vi have tilladt os nogle Ord derom, medens det, som jeg sagde, ellers er vor Mening, at de Dplysninger, Statsrevisionen har givet om denne Sag, forsaavidt de ikke strengt taget angaa Regnskabs-spørgsmaal, nærmest skulle tjene til at sætte kommende Finantsudvalg i Stand til derpaa at bygge de Indstillinger, som de anses det for rigtigst at gjøre til Thinget. Naar jeg

har forklaret Sagen saaledes, vil man se, at der ikke er nogen for Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Medlemmer, isøndt et enkelt Medlem har troet at burde gjøre en Bemærkning om, at han ikke kunde tiltræde dem af os Andre fremsatte Udsvikling. Flertallet har, som sagt, opfattet Sagen saaledes, at det skulde Thinget at henlede Opmærksomheden paa det nævnte Punkt, medens det ikke mente, at det laa indenfor dets Omraade at gjøre nogen Indstilling om de praktiske Skridt, som senere Rigsdage maatte finde det rigtigst at gjøre i Anledning af de af Statsrevisionen givne Dplysninger. Om de øvrige Punkter til vor Betænkning skal jeg kun bemærke følgende: Støttende os til flere Punkter i Statsrevisionens Betænkning have vi troet at maatte henlede Opmærksomheden paa, at der gjælder den Regel ikke blot med Hensyn til Domainer, men ogsaa med Hensyn til alle andre Statssejendomme, at vedkommende Minister eller vedkommende Autoriteter ikke kunne disponere over nogen Bygning eller nogen Grund uden først at have indhentet Representationsens Samtykke. Dertil synes nemlig at være gjort gjældende, at man kun behøver et saadant Samtykke med Hensyn til de Statsaktiver, som give Penge i Kassen, men denne Mening tror jeg ikke, man kan tiltræde. Dertil kommer, at et af de Statsaktiver, hvorover man har disponeret uden Rigsdagens Samtykke, muligvis kunde give Penge i Kassen, og det samme gjælder om alle eller dog Størstedelen af Aktiverne, hvorfor vi mente, at der ikke bør gjøres en saadan Adskillelse som den, der er gjort gjældende af Ministeriet. — Som et Punkt, vi ikke tillægger saa stor Vægt, men hvorpaa vi dog have tilladt os at henlede Opmærksomheden, skal jeg nævne, hvad der flere Gange er blevet fremhævet af Statsrevisionen, at det ved visse Bevillinger og Under-Runti, som efter deres Natur kun kunne tænkes at være bevilgede med kalkulatoriske Betøb, er paafaldende, hvorelles Bevilling og Udgift stemme paa Mark og Skilling. Der er saaledes en Bevilling af den Slags paa 400 Rd., hvorefter Udgiften er opført med 399 Rd. 94 Sk.; havde man sat f. Ex. 399 Rd. 95 1/4